

31980L0068

L 20/43

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

26.1.1980

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 17 decembrie 1979
privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase
(80/68/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 100 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Adunării ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât trebuie luate măsuri urgente pentru protejarea apelor subterane ale Comunității împotriva poluării, în special a celei cauzate de anumite substanțe toxice, persistente și bioacumulabile;

întrucât programul de acțiune al Comunităților Europene în domeniul mediului din 1973 ⁽⁴⁾, completat de cel din 1977 ⁽⁵⁾, prevede o serie de măsuri de protecție a apelor subterane împotriva anumitor poluanți;

întrucât articolul 4 din Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității ⁽⁶⁾ prevede punerea în aplicare a unei directive speciale privind apele subterane;

întrucât orice neconcordanță între dispozițiile privind evacuarea anumitor substanțe periculoase în apele subterane deja aplicabile sau în pregătire în statele membre poate crea condiții inegale de concurență, afectând astfel în mod direct funcționarea pieței comune; întrucât, prin urmare, este necesară apropierea legislațiilor din acest domeniu, în conformitate cu articolul 100 din tratat;

întrucât este necesar ca apropierea legislațiilor să fie însoțită de o acțiune a Comunității în domeniul protecției mediului și al îmbunătățirii calității vieții; întrucât trebuie așadar prevăzute anumite dispoziții speciale în acest sens; întrucât trebuie invocat articolul 235 din tratat, deoarece competențele de acțiune necesare nu au fost prevăzute de tratat;

întrucât este necesar să se excludă din domeniul de aplicare a prezentei directive, pe de o parte, evacuările de effluenți menajeri provenind de la anumite locuințe izolate și, pe de altă parte, evacuările conținând substanțe din lista I sau II în cantități sau concentrații foarte mici, având în vedere riscul scăzut de poluare și dificultatea de a controla astfel de evacuări; întrucât este, de asemenea, necesar să se excludă evacuările de materiale conținând substanțe radioactive, care vor face obiectul unei reglementări comunitare speciale;

⁽¹⁾ JO C 37, 14.2.1978, p. 3.

⁽²⁾ JO C 296, 11.12.1978, p. 35.

⁽³⁾ JO C 283, 27.11.1978, p. 39.

⁽⁴⁾ JO C 112, 20.12.1973, p. 3.

⁽⁵⁾ JO C 139, 13.6.1977, p. 3.

⁽⁶⁾ JO L 129, 18.5.1976, p. 23.

întrucât, pentru a se asigura o protecție eficientă a apelor subterane în cadrul Comunității, este necesar să se prevină evacuarea substanțelor din lista I și să se limiteze evacuarea celor din lista II;

întrucât trebuie făcută o distincție între evacuările directe de substanțe periculoase în apele subterane, pe de o parte, și activitățile care ar putea duce la evacuări indirecte, pe de altă parte;

întrucât, cu excepția evacuărilor directe de substanțe din lista I, care sunt interzise *a priori*, orice evacuare trebuie supusă unui regim de autorizare; întrucât o astfel de autorizație poate fi acordată numai după efectuarea unei anchete asupra mediului receptor;

întrucât este necesar să se prevadă excepții de la regimul care interzice evacuarea în apele subterane a substanțelor din lista I, după efectuarea unei anchete asupra mediului receptor și după eliberarea autorizației prealabile, dacă evacuarea se face în ape subterane care sunt, în mod constant, improprii oricărei alte utilizări, în special utilizărilor menajere sau agricole;

întrucât reîncărcările artificiale ale apelor subterane destinate aprovizionării cu apă a populației trebuie supuse unui regim specific;

întrucât este necesar ca autoritățile competente ale statelor membre să controleze respectarea condițiilor impuse de autorizație, precum și efectele evacuărilor asupra apelor subterane;

întrucât este important să se țină un inventar al autorizațiilor pentru evacuările în apele subterane ale substanțelor din lista I și pentru evacuările directe în apele subterane ale substanțelor din lista II, precum și un inventar al autorizațiilor pentru reîncărcări artificiale în scopul gestionării publice a apelor subterane;

întrucât, în măsura în care Republica Elenă urmează să devină membru al Comunității Economice Europene la 1 ianuarie 1981, în conformitate cu Actul privind condițiile de aderare a Republicii Elene și cu adaptările tratatelor, este necesar ca, în cazul acestui stat, termenul acordat statelor membre pentru punerea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive să fie prelungit de la doi la patru ani, având în vedere că infrastructura tehnică și administrativă a acestui stat este încă inadecvată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Prezenta directivă are ca obiect să prevină poluarea apelor subterane cu substanțe aparținând familiilor și grupelor de substanțe din listele I și II din anexă, denumite în continuare „substanțe din listele I și II”, și să reducă sau să elimine, pe cât posibil, consecințele poluării deja existente.

(2) În sensul prezentei directive:

- (a) „ape subterane” înseamnă toate apele care se află sub suprafața solului în zona de saturație și în contact direct cu solul sau cu subsolul;
- (b) „evacuare directă” înseamnă introducerea în apele subterane a substanțelor din listele I și II fără filtrare prin sol sau subsol;
- (c) „evacuare indirectă” înseamnă introducerea în apele subterane a substanțelor din listele I și II după filtrare prin sol sau subsol;
- (d) „poluare” înseamnă evacuarea de către om, în mod direct sau indirect, de substanțe sau energie în apele subterane, cu consecințe de natură să pună în pericol sănătatea umană sau alimentarea cu apă, care pot fi nocive pentru resursele vii și ecosistemul acvatic sau pot interfera cu alte utilizări legitime ale apei.

Articolul 2

Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) evacuărilor de efluenți menajeri provenind de la locuințele izolate neracordate la un sistem de canalizare și situate în afara zonelor protejate de captare a apei destinate consumului uman;
- (b) evacuărilor în componența cărora autoritatea competentă a statului membru a constatat existența unor substanțe din listele I și II într-o cantitate și o concentrație suficient de mici încât să se excludă orice risc prezent sau viitor de degradare a calității apelor subterane receptoare;
- (c) evacuărilor de materiale care conțin substanțe radioactive.

Articolul 3

Statele membre iau măsurile necesare pentru:

- (a) a preveni introducerea în apele subterane a substanțelor din lista I și
- (b) a limita introducerea în apele subterane a substanțelor din lista II, pentru a evita poluarea acestor ape cu substanțele respective.

Articolul 4

(1) Pentru a se conforma obligației menționate la articolul 3 litera (a), statele membre:

- interzic orice evacuare directă de substanțe din lista I;

- supun unei anchete prelabile acțiunile de eliminare sau de depozitare în vederea eliminării a acestor substanțe, care ar putea duce la evacuări indirecte. Pe baza rezultatelor acestei anchete, statele membre interzic această acțiune sau eliberează o autorizație, cu condiția să se respecte toate precauțiile tehnice necesare pentru prevenirea unei astfel de evacuări;
- iau măsurile corespunzătoare pe care le consideră necesare pentru prevenirea oricărei evacuări indirecte de substanțe din lista I provenind din activități în interiorul sau deasupra solului, altele decât cele menționate la a doua liniuță. Statele membre notifică aceste măsuri Comisiei, care, pe baza acestor informații, poate prezenta Consiliului propuneri de revizuire a prezentei directive.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care ancheta prelabilă dovedește că apele subterane în care se preconizează evacuarea de substanțe din lista I sunt în mod constant improprii oricărei alte utilizări, în special utilizărilor menajere sau agricole, statele membre pot autoriza evacuarea acestor substanțe, cu condiția ca prezența lor să nu impiețeze asupra exploatării resurselor solului.

Autorizațiile respective pot fi eliberate numai în cazul în care s-au respectat toate precauțiile tehnice pentru ca aceste substanțe să nu poată ajunge în alte sisteme acvatice sau să nu dăuneze altor ecosisteme.

(3) Statele membre pot autoriza, după o anchetă prelabilă, evacuările datorate reinjecției în același strat acvifer a apelor folosite în scopuri geotermale, a apelor pompate din mine și cariere sau a apelor pompate din lucrări de inginerie civilă.

Articolul 5

(1) Pentru a se conforma obligației menționate la articolul 3 litera (b), statele membre supun unei anchete prelabile:

- orice evacuare directă de substanțe din lista II, în vederea limitării acestora;
- acțiunile de eliminare sau depozitare în vederea eliminării a acestor substanțe, care ar putea duce la o evacuare indirectă.

Pe baza rezultatelor acestei anchete, statele membre pot elibera o autorizație, cu condiția să se respecte toate precauțiile tehnice pentru prevenirea poluării apelor subterane cu aceste substanțe.

(2) În plus, statele membre iau măsurile corespunzătoare pe care le consideră necesare pentru a limita orice evacuare indirectă a

substanțelor din lista II, datorată activităților în interiorul sau deasupra solului, altele decât cele menționate la alineatul (1).

Articolul 6

Prin derogare de la dispozițiile articolelor 4 și 5, reîncărcările artificiale ale apelor subterane în scopul gestionării publice fac obiectul unei autorizații speciale eliberate de statele membre de la caz la caz. Astfel de autorizații se eliberează numai cu condiția să nu existe nici un risc de poluare a apelor subterane.

Articolul 7

Anchetele prelabile menționate la articolele 4 și 5 trebuie să includă studierea condițiilor hidrogeologice ale zonei în cauză, a eventualului potențial de epurare al solului și al subsolului, precum și a riscurilor de poluare și de alterare a calității apelor subterane ca urmare a evacuării, și să stabilească dacă evacuarea în apele respective constituie o soluție acceptabilă din punct de vedere al mediului.

Articolul 8

Autorizațiile prevăzute la articolele 4, 5 și 6 pot fi eliberate de autoritățile competente ale statelor membre numai după ce s-a verificat dacă este asigurată monitorizarea apelor subterane și, în special, a calității acestora.

Articolul 9

În cazul în care se autorizează evacuarea directă în conformitate cu articolul 4 alineatele (2) și (3) sau cu articolul 5 sau în care se autorizează, în conformitate cu articolul 5, acțiunea de eliminare a apelor uzate, care duce inevitabil la evacuări indirecte, autorizația trebuie să menționeze în special:

- locul evacuării;
- tehnica de evacuare;
- măsurile de precauție indispensabile, având în vedere, în special, natura și concentrația substanțelor prezente în efluenți, caracteristicile mediului receptor, precum și apropierea de zonele de captare a apei, în special a apei potabile, termice și minerale;
- cantitatea maximă admisibilă dintr-o substanță în efluenți într-una sau mai multe perioade date și condițiile adecvate referitoare la concentrația acestor substanțe;
- dispozitivele care permit controlul efluenților evacuați în apele subterane;
- dacă este necesar, măsurile care permit monitorizarea apelor subterane și, în special, a calității acestora.

Articolul 10

În cazul în care se autorizează, în conformitate cu articolele 4 și 5, o acțiune de eliminare sau depozitare în vederea eliminării, care ar putea duce la o evacuare indirectă, autorizația trebuie să menționeze în special:

- locul unde se efectuează această eliminare sau depozitare;
- metodele de eliminare sau depozitare;
- măsurile de precauție indispensabile, având în vedere, în special, natura și concentrația substanțelor prezente în materialele care urmează să fie eliminate sau depozitate, caracteristicile mediului receptor și apropierea de zonele de captare a apei, în special a apei potabile, termale și minerale;
- cantitatea maximă admisibilă de materiale care conțin substanțe din lista I sau II într-una sau mai multe perioade date și, dacă este posibil, chiar cantitatea acelor substanțe care se depozitează sau se elimină și condițiile corespunzătoare referitoare la concentrația acestor substanțe;
- în cazurile menționate la articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (1), măsurile tehnice precauție care se pun în aplicare pentru a preveni orice evacuare în apele subterane a substanțelor din lista I și orice poluare a unor astfel de ape cu substanțe din lista II;
- dacă este necesar, măsurile care permit monitorizarea apelor subterane și, în special, a calității acestora.

Articolul 11

Autorizațiile menționate la articolele 4 și 5 se pot acorda numai pe o perioadă limitată și se reexaminează cel puțin la fiecare patru ani. Acestea pot fi reinnoite, modificate sau revocate.

Articolul 12

(1) În cazul în care persoana care solicită o autorizație, în sensul articolelor 4 și 5, declară că nu este în măsură să respecte condițiile care i se impun sau dacă autoritatea competentă din statul membru în cauză constată această situație, eliberarea autorizației se respinge.

(2) În caz de nerespectare a condițiilor impuse de autorizație, autoritatea competentă din statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru ca aceste condiții să fie îndeplinite; dacă este necesar, autorizația se revocă.

Articolul 13

Autoritățile competente din statele membre controlează respectarea condițiilor impuse de autorizații, precum și efectele evacuărilor asupra apelor subterane.

Articolul 14

În ceea ce privește evacuările de substanțe din listele I și II deja existente la data notificării prezentei directive, statele pot să prevadă un termen care să nu depășească patru ani de la intrarea în vigoare a dispozițiilor articolului 21 alineatul (1), la expirarea căruia evacuările respective trebuie să se conformeze prezentei directive.

Articolul 15

Autoritățile competente ale statelor membre țin un inventar al autorizațiilor menționate la articolul 4 de evacuare a substanțelor din lista I, al autorizațiilor menționate la articolul 5 de evacuare directă a substanțelor din lista II și al autorizațiilor prevăzute la articolul 6.

Articolul 16

(1) În sensul aplicării prezentei directive, statele membre furnizează Comisiei, la cerere și de la caz la caz, toate informațiile necesare, în special:

- (a) rezultatele anchetelor prealabile prevăzute la articolele 4 și 5;
- (b) detaliile privind autorizațiile acordate;
- (c) rezultatele monitorizării și controalelor efectuate;
- (d) rezultatele inventarelor prevăzute la articolul 15.

(2) Informațiile obținute în aplicarea prezentului articol sunt folosite numai în scopul pentru care au fost solicitate.

(3) Comisia și autoritățile competente ale statelor membre, precum și funcționarii acestora și alți agenți au obligația de a nu dezvălui informațiile pe care le-au obținut în aplicarea prezentei directive, informații care, prin natura lor, intră sub incidența secretului profesional.

(4) Dispozițiile alineatelor (2) și (3) nu împiedică publicarea unor informații de ordin general sau a unor studii care nu conțin indicații individuale cu privire la întreprinderi sau asociații de întreprinderi.

Articolul 17

În ceea ce privește evacuările în ape subterane transfrontaliere, autoritatea competentă a statului membru care intenționează să autorizeze aceste evacuări informează celelalte state membre interesate înainte de a elibera autorizația. La cererea unuia dintre statele membre interesate și înainte de eliberarea autorizației, au loc consultări la care poate participa și Comisia.

Articolul 18

Aplicarea măsurilor adoptate în temeiul prezentei directive nu poate duce, în nici un caz, la poluarea, directă sau indirectă, a apelor menționate la articolul 1.

Articolul 19

După caz, unul sau mai multe state membre pot stabili, individual sau împreună, măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 20

Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, revizuieste și, dacă este necesar, completează listele I și II, pe baza experienței acumulate, și, după caz, transferă anumite substanțe din lista II în lista I.

Articolul 21

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de doi ani de la notificarea acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Cu toate acestea, această perioadă se prelungește la patru ani pentru Republica Elenă, sub rezerva aderării acesteia la 1 ianuarie 1981.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) După punerea în aplicare de către un stat membru a actelor prevăzute la alineatul (1), dispozițiile Directivei 76/464/CEE cu privire la apele subterane nu se mai aplică în cazul statului membru respectiv.

Articolul 22

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 1979.

Pentru Consiliu

Președintele

S. BARRETT

ANEXĂ

LISTA I DE FAMILII ȘI GRUPE DE SUBSTANȚE

Lista I conține substanțele individuale care aparțin familiilor și grupelor de substanțe enumerate mai jos, cu excepția celor considerate necorespunzătoare pentru lista I, având în vedere riscul scăzut de toxicitate, persistență și bioacumulare.

Astfel de substanțe care, în ceea ce privește toxicitatea, persistența și bioacumularea, sunt adecvate pentru lista II trebuie incluse în lista II.

1. compuși organohalogenati și substanțe care pot da naștere unor astfel de compuși în mediul acvatic;
2. compuși organofosforici;
3. compuși organostanici;
4. substanțe cu proprietăți cancerigene, mutagene sau teratogene în sau prin intermediul mediului acvatic ⁽¹⁾;
5. mercur și compușii săi;
6. cadmiu și compușii săi;
7. uleiuri minerale și hidrocarburi;
8. cianuri.

LISTA II DE FAMILII ȘI GRUPE DE SUBSTANȚE

Lista II conține substanțele individuale și categoriile de substanțe care aparțin familiilor și grupelor de substanțe enumerate mai jos și care ar putea avea efecte nocive asupra apelor subterane.

1. Următoarele metaloide și metale și compușii acestora:

1. zinc	11. staniu
2. cupru	12. bariu
3. nichel	13. beriliu
4. crom	14. bor
5. plumb	15. uraniu
6. seleniu	16. vanadiu
7. arsenic	17. cobalt
8. antimoniu	18. taliiu
9. molibden	19. telur
10. titan	20. argint
2. Biocide și derivații acestora care nu apar în lista I.
3. Substanțe care au un efect nociv asupra gustului și/sau a mirosului apelor subterane, precum și compușii care pot da naștere unor astfel de substanțe în apă, făcându-le improprii pentru consumul uman.
4. Compuși organici toxici sau persistenti ai siliconului și substanțe care pot da naștere unor astfel de compuși în apă, cu excepția celor inofensivi din punct de vedere biologic sau care se transformă rapid în substanțe inofensive în apă.
5. Compuși anorganici ai fosforului și fosfor elementar.
6. Fluoruri.
7. Amoniac și nitriți.

⁽¹⁾ Dacă anumite substanțe din lista II sunt cancerigene, mutagene sau teratogene, acestea sunt incluse în categoria 4 din această listă.